

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četr let 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Preosnova deželnozborskega volilnega reda.

Pred nekaj tedni smo pojasnili predlog posameznih strank našega deželnega zbora glede preosnove volilnega reda. Povedali smo takrat, da so Slovenci zahtevali skrčenje števila poslancev za veleposestvo, pomnožitev števila kmetških poslancev, vključenje vseh trgov (tudi manjših) v skupino mest in trgov. Znano je nadalje, da so zahtevali Slovenci četrto kurijo, to je po delitev volilne pravice brez ozira na to, ali volilec davek plača, in da so v sporazumu z nemškimi kmetškimi poslanci za to kurijo zahtevali 11 glasov. Važna zahteva slovenskih kakor tudi nemških kmetških poslancev je bila neposredna ali direktna volitev (ne po volilnih možeh!) in pomnožitev volišč.

Ko smo o tej zadevi pisali, omenili smo tudi, da ni prav nič upanja, da bi se ugodilo tem zahtevam, k večjemu to bi se utegnilo do seči, da se uvede neposredna volitev in da se uvede občna kurija tudi za deželni zbor; vprašanje, v kateri obliki in s kolikim številom poslancev, seveda ni bilo razrešeno. Do tega zaključka smo pa prišli z vpoštevanjem dejanskih razmer v deželnem zboru, kjer v škodo Slovencev brezobzirno vlada nemškonacionalna večina v zvezi z nemško navdahnjenimi veleposestniki, ki si hočejo zagotoviti gospodstvo za vse večne čase.

Zdaj je pa deželni zbor zaključil svoje letošnje skoro osemtedensko zasedanje in po vseh nemških časopisih se trobenta v svet neko sijajno delo, katero je ta deželni zbor storil, sklenitev zakona namreč, s katerim se je deželnozborski volilni red deloma izpremenil. Mi v očigled tega sklepa deželnega zbora sicer nismo trditi, da se je sklenilo kaj še slabjšega nego to, kar je bilo doslej. Toda z druge strani pa prav nič nimamo vzroka pridružiti se hvali nemškega časopisja glede izvrstnosti te volilne preosnove. Od vsega, kar so Slovenci zahtevali, se ni zgodilo, kakor smo že naprej povedali prav nič, samo neposrednost volitev v kmetških občinah in uvedeno občno kurijo se je doseglo, kar je pa itak bilo le vprašanje časa. Zastarela pravica veleposestva je ostala, slovenski trgi se niso vključili v skupino mest in trgov, število kmetških poslancev se ni pomnožilo. Kakšen pomen pa ima za nas uvedenje neposredne volitve v kmetških občinah in uvedeno splošnega volilnega reda, tudi o tem pozivljamo k resnemu razmišljanju in — k delu, da tudi te pridobitve ne bodo nam — v škodo!

Kar se neposrednih volitev tiče je bilo seveda sramotno, da je kmetško ljudstvo doslej volilo s posredovanjem volilnih mož svoje poslance. Res je, da bode zdaj, ko bode vsakdo lahko imenoval ime njemu všečnega poslanca naravnost, dana prilika, da pride ljudska volja lažje do veljave. Toda najboljši volilni red slabo deluje, ako ljudstvo s svojim duševnim obzorjem zanj ni dorastlo. Zato bodi prva skrb, v okrajih, kjer grozi v narodnem oziru nevarnost, naše ljudstvo dvigniti na popolnejšo stopnjo politične izobrazbe. V tem slučaju bodo

neposredne — direktne volitve za nas ugodnejše nego dosedanje, kjer so odločevali le oni, ki so se za tok javnih zadev v večji meri zanimali nego njihovi nezavedni rojaki Dokler se pa množice dajo tako lahko kakor doslej peljati na limanice različnih „Štajerčevcev“ in drugih nabiralcev odpadnikov, dotlej ima neposrednost volitev v kmetških občinah za nas dvomljivo ceno. Zatorej pozor!

Kar smo povedali glede kmetških mandatov, velja še v mnogo večji meri o splošnem volilnem razredu, kjer so pripuščeni k volitvi še enkrat volilci vseh dosedanjih volilnih skupin in razven tega ostali državljani brez ozira ali plačuje kaj davka. Gotovo je zelo veselo, da so se pripustili k volitvi na ta način oni, ki dozdej te pravice niso imeli. Toda izid volitev v tej skupini bode odvisen od enakomerne udeležitve z naše strani kakor s strani naših političnih in narodnih nasprotnikov. Ker slednji spravijo zmiraj zadnjega moža na volišče, bode treba vsestranskega pouka naših ljudi, da na dan volitev ne bodo dremali, ampak storili svojo dolžnost. To jim bode tem težje, ker se je število vonsč pomnožilo in bode vsakdo lahko navadno kar v domači občini oddal svoj glas in bode volitve tajne. Poslužimo se torej vsaj tega razširjenj volilne pravice, vsled česar sta nam zagotovljeni če ne tri, pa vsaj dve novi poslanski mesti izmed osem novih mandatov.

Malo ugodnega nam je torej prinesla volilna preosnova, pa v danih razmerah več ni bilo pričakovati. Če bi se stranke manjšine ne bile požrečnosti nemškonacionalne večine odločno po robu postavile, bi ista niti v to kislno jabolko ne bila vgrizla. Zdaj je pa privolila po pritisku volilcev vsaj v te malenkosti, dasiravno je svoje pobožne želje po novih mandatih za mesta in viriliste morala opustiti.

Toliko smo hoteli omeniti o naši revni deželnozborski volilni preosnovi.

Urednik „Štajerca“ nagnan!

Ptujska gora, dne 15. nov. 1903.

Mrliči jezdi jo jadrno — glasi se neki izrek slovečega moža. Tudi pri nas ali pravzaprav pri ptujskem Ornigu, ki je precej jezen nad porazom „Štajerčeve“ stranke pri občinskih volitvah, — jezdi jo mrtveci jako hitro. V svojem zadnjem dopisu sem omenil, da je Ornig, krušni oče „Štajerca“, prvega urednika tega najslabšega vseh slovenskih listov, pl. Kalchberga odpodil in ga potem vsled tožbe spravil v ječo; drugi urednik „Štajerca“ je bil neki ponesrečeni trgovec iz Kranjske, torej oseba, ki je glede zaupanja in poštenosti iste veljave in vrednosti, kakor Ornig sam in drugi spodnještajarski nemčurji. Tega je ptujski pek Ornig odpodil in revež je brez služka; hotel se je prikupiti slovenskim trgovcem in drugim veljakom, katerim se je ponujal za urednika takemu listu, v katerem bi Ornig napadel — torej „Protištajerca“. To mu je izpodletelo ob značajnosti Slovencev, ki so v Ptuj in Celju mero-dajni. Naši krogi ne uporabljajo izdajic in neznačajnežev kakor ptujski pek Ornig za dosego svojih namenov. Kje je ta pomilovanja vredni „Štajerčev“ urednik sedaj, ni znano.

Rekel sem zadnjič: V tretje gre rado, ča kajmo kedaj zadene ljubega Drevenska ali kakor se piše Johann Drevenschegg, ki je rojen v Leskovcu v Halozah, usoda njegovih prednikov pri „Štajercu“. Da ga zadene enkrat ta usoda, je bilo gotovo.

Saj poznamo Orniga in njegov značaj. Lahko si častitam radi svojega prerokovanja; kajti Drevenschegg je že odslovljen. Zadnja številka „Štajerca“ prinaša sledeči inserat: „Štajerc“ išče zmožnega urednika. S tem je dokazano, da je Johann Drevenschegg, ta bivši bogoslovec, bivši jurist, bivši železnični aspirant, bivši rezervni častnik, sedaj kot tretji urednik „Štajerca“ pokopan ali da vsaj „na pravici“ t. j. na mrtvaškem odru leži. Kdo bode za nj sv. maše zadušnice opravil, ni znano. Menda postane protestant. In vkljub temu si še upa zadnji „Štajerc“ napadati g. župana na Ptujski gori? In vkljub temu si še drzne znano revče v „Štajercu“ napadati gospoda župnika na Ptujski gori in druge duhovnike, ki so se udeležili občinske volitve? In vkljub temu se upa „Štajerc“ volilce iz Zapečje vasi blatiti v zadnji številki, češ, da je Zapečja vas najbolj klerikalno gnezdo! Le pomisli, ljubi Drevenschegg, kje bode odlejal tvoje gnezdo, ko si bodeš razun zgoraj navedenih štirih bivših naslovov pridejal lahko še petega, ki se glasi: bivši in najneumnejši urednik „Štajerca“. Ali ni to krasno ime, ljubi Ivan Drevenšek iz Leskovca v Halozah? Toda prav se ti zgodi; spomni se besed:

Strela udri iz višine
Izdajalca domovine.

Samo ob sebi se umeje, da gorski župan g. Horvat stoji vzvišen nad vsemi „Štajerčevimi“ napadi; on kakor tudi drugi v zadnji številki „Štajerca“ napadeni možje bi se le onečastili, če bi take oslarije upoštevali. Edino kar te bedarije zaslužijo, je — preziranje in smeh, k večjemu pomilovanju „Štajerčevih“ dopisunov in urednikov, katerih bode itak kmalu zmanjkalo.

Tako končava in mineva slava tega sveta! Tako „Štajerc“ crkava! K.

Celjske in štajarske novice.

P. n. cenjenim naročnikom, ki so celoletno zaostali z naročnino in pa onim, ki nam dolgujejo še iz prejšnjega leta, poslali smo poštno povzetje in prosimo, da blagohotno predpisane vsote plačajo domačemu c. kr. poštnemu uradu, da ne bo pomot in nepreluk.

Upravništvo „Domovine“.

(Podporno društvo) za uboge učence c. kr. samost. n. slov. gimnazijskih razredov ima svoj občni zbor v soboto, dne 21. t. m. ob 2. uri popoldne. (Šolske ulice št. 21, konferenčna soba). K obilni udeležbi vabi odbor.

(Za družbo sv. Cirila in Metoda) se je nabralo pri zborovanju gornjegrajskega učiteljskega društva 8. t. m. v Bočni 10 K namesto venca blagopokojnemu tovarišu gosp. Valentinu Jarcu, bivšemu nadučitelju v Braslovčah. Hvala darovalcem!

(Poročilo o občnem zboru „Društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov“)

priobčimo v prihodnji ševilki. Za danes naj samo nekoliko izpregovorimo o koncertu, ki se je vršil v nedeljo zvečer po občnem zboru. Z velikim zadovoljstvom smo konstatirali, da je naše občinstvo omenjenemu društvu zelo naklonjeno. Udeležencev je bilo toliko, da skoraj ni bilo več mogoče dobiti prostora; velika dvorana „Narodnega doma“ je bila nabito polna. Pogrešali nismo niti ene izmed naših celjskih odličnih narodnih rodbin, prišlo pa je tudi lepo število zunanjih gostov. Petje mešanega in moškega zbora nas je vzlic temu, da je bilo za vaje jako malo časa določenega, prav popolnoma zadovoljilo. „Društvo“ sme biti pevovodji g. iur. Fašaleku ter pevkam in pevcem hvaležno za njihov trud. Z navdušenjem je pozdravilo občinstvo našega vrlega solista g. dr. Gvidona Serneca, ki je zapel dve pesmi. Imeli smo že večkrat priliko čuti njegov krasni bariton in želimo le, da bi se čim večkrat oglasil ob enakih prilikah. Svoj višek je dosegla zabava v igri „Dr. Hribar“, s katero je „Celjsko pevsko društvo“ v letošnji sezoni prvič stopilo pred občinstvo. Igra je enodejanska, jako primerna za take slučaje, kakor je bil v nedeljo, polna pristnega humorja. Igralo se je, kakor vedno, izborno. Ženske vloge so bile v rokah gospodične Dobrškovce, Kokoljeve in Šoteljnovce. Prvi dve ste znani našemu občinstvu kot pri znano rutinirani igralki, gca. Šoteljnova je sicer nastopila prvič, ali upamo, da je nismo videli ob enem zadajkrat na našem odru. G. Salmič v ulogi „bolnika“ Radiča je bil izborec in „napačna“ zdravnik gg. dr. Štiker in Meglič sta ga tudi pošteno zdravila. Tretjega Hribarja, g. Poharja, smo tudi prvič videli na našem odru, kateremu bo gotovo ostal zvest kot dobra moč. Vedno „zaspani ali pa lačni“ France je bil popolnoma kos svoji ulogi. — Pohvaliti moramo citraški kvartet (gci. Bovhova in Topolakova ter gg. Potočnik in Pohar). — Po predstavi smo občudovali glasbeni avtomat pod vodstvom g. Kodelje. Prizor je vzbudil mnogo smeha. Nato se je še vršila loterija za „Martinovo gcs“. Številke so se, hvala gospicam razprodajalkam, vse razprodale. Potem se je razvila prosta zabava in ples. Da bo poročilo popolno, naj ne pozabimo narodne godbe, ki je do ranega jutra ne utrudljivo izvrševala svojo nalogo. O gmetnem uspehu veselice bomo poročali prihodnjič. Moralni uspeh je bil res lep. „Društvu slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov“ smemo v resnici častitati na tej prireditvi.

Zaplenjeno!

(Še enkrat slovenski kurzi pri naših sodiščih.) Ni še dolgo temu, kar smo prinesli vest, da se ni na prošnje slovenskih pravnih praktikantov in avskultantov za vsprejem v takomenevane slovenske kurze pri okrožnih sodiščih v Celju in v Mariboru vzlic zagotovilo, da so ustanovljeni za vse brez razločka narodnosti, niti odgovorilo. Sedaj se nam pa zagotavlja, da je grof Gleispach na tozadevno vprašanje slovenskih poslancev zadevo v toliko pojasnil, da je vstop v te kurze brezizjemno dovoljen vsem pravnim praktikantom in avskultantom v področju graškega nadsodišča. Sicer se je našim poslancem že stoinstokrat kaj obljubilo, ali izpolnilo pa seveda nikoli, toda v tem slučaju naj bi se vsaj takoj poskusilo, koliko resne volje je imel Gleispach, ko je govoril one besede. Po

našem mnenju bi bilo pač najboljšo, da se seda oglase vsi pravni praktikanti in avskultanti slovenske narodnosti v področju graškega sodišča za sprejem v omenjene kurze. S pohajanjem kurza je zvezana doklada 200 K, katero so dosečaj vzivali edino le Nemci, katera bi pa, mislimo, tudi Slovencem ne bila odveč, saj je znano, da jo pošteno zaslužijo brez pohajanja kurza, ko morajo zraven svojega dela opravljati tudi delo svojih kurzovskih nemških kolegov, katerih nemški um pač le po polževo napreduje v priučanju slovenskega jezika. Da so pa kurzi tudi Slovencem potrebni, je popolnoma lahko umljivo, saj mora človek precej dolgo študirati, predno razume c. kr. uradno slovenščino. Ne vemo ravno, ali bo naš predlog vsem všeč, toda mislimo, da ne bi škodovalo, ako bi se vsi slovenski pravni praktikanti in avskultanti, ali pa vsaj vsi štajarski in na Kranjsko pregnani, oglasili za kurz.

(Pozor vinski prekupci) — zgaga se vam dela. Pred nekaj dnevi so sedeli v neki gostilni v Šmartnem v Rožni dolini trije imenitni gospodje. Na steni je visela reklamna podoba žalske pivovarne in niso se mogli zdržati, da ne bi okusili „bindiš“ pijače. Ali vzlic temu, da je bilo pivo popolnoma sveže, jim ni šlo v slast, menda ker je slovensko. Pustili so polne čaše in naročili vino, ali tudi to jim ni prijalo, kar je dalo gosp. dr. Jaborneggu povod, da se je ponudil za mešetarja, češ da bo on preskrbel gostilni fino vince po 40 v, katero se sme potem njemu in drugom prodajati po 1 K 20 v. In res ga je naročil pri Pallosu. Honorarja, ali bolje rečeno, mešetarine zato najbrž ni zahteval. Pa recite, da ta gospod ni vsestran — mešetari z volitvami, mešetari z vinom, mešetari sploh z vsem — res prava specialiteta vsestranskega delavca.

(Socijalna študija iz Celja.) Gostilničar celjskega nemškega kazina pride s potovanja in hoče v svojo sobo. Zaprto je in zato potrka. Od znotraj se sliši glas njegove žene: „Besetzt!“ (soba ni zanj prosta!) Jezen vsled take nezvestobe kazinski gostilničar vlomi s silo v svojo sobo, a njegova žena in natakar, ki ji je delal družčino, planeta iz sobe na cesto in zdaj jima ni duha ne sluha. To je značilna črtica iz socijalnega življenja celjskih Nemcev.

(Vojaški invalidi) naj se zglase do 17. t. m. pri okrajnem glavarstvu v Celju ali pa v Konjicah, ker se bo podelila enemu izmed njih ustanova Jakoba Šelenburga v znesku letnih 259 K 76 vin.

(Železnica Grobelno-Rogatec) še ni dodelana in se zato promet na njej še ne more začeti 18. t. m., kakor je bilo nameravano!

(Napisi železniške proge Grobelno-Rogatec.) Vendar se je bilo od železniškega ministra doseglo, da se je bilo odredilo napraviti ob ti železnici, ki bode tekla vseskozi čisto slovenske pokrajine, dvojezične, to je poleg nemških tudi slovenske napise. Pa nemški listi so dvignili krič, da mora biti vse nemško in železniški upravi je, kakor se nam dozdeva, res že srce v hlače padlo. Napravil se je pač napis na postaji Grobelno, ki se k sreči v nemškem jeziku doslej ne imenuje drugače nego v slovenskem, a nadaljne napise napraviti se je pleskarju prepovedalo. Zakaj? Babje bojzljiva avstrijska vlada pl. Körberja si brez privoljenja nemških kričarjev ne upa ukreniti ničesar.

(Dobrna pri Celju.) Dobrnski nemškutarji divjajo. Politični shod jim je zmešal še tisto malo možgan, ki so jih podedovali po svojih slovenskih starših. Čakali smo, da jih jezica mine, a zastonj. Da s shodom niso zadovoljni, nismo krivi mi. Saj gotovo tudi nihče ni pričakoval, da bodo nemčurji shod hvalili. Ko bi vam pri „fajerberkarski komediji“ ne bili prišli na pomoč tujci, bi se sami kje pri kakem sodčku kislno držali. Mi smo bili pa domači in naše navdušenje ni bilo v gostilni in ne pri plačanem pivu. Najhujše jih pa peče, da so jih zastopniki, kateri so bili na shodu, tako osmešili. Sicer pa ima vsakdo pravico osmešiti se. Le mirni bodite, nemčurčki, saj vidite, da vaša jezica nikomur ne škoduje. Spomnimo vas pa tudi na resnico, da jeza in neumnost še nista nikomur kaj pametnega svetovala. Zato pa vsi vaši sklepi in naklepi ne bodo izdali ničesar. Škoda za trud;

obrnite ga za kaj boljžega. Govornik gotovo niti slutil ni, da ste tako zaljubljeni v „šnops“, zato pa ne smete zameriti, da je tako imenitno udaril po — pijancih. Nas le veseli, da so besede zadele v živo. Upamo, da se boste še spametovali in nemčurjem pokazali hrbet. Noben pameten človek na Dobrni namreč ne more razumeti, zakaj s tolikim ognjem zagovarjate nemškutarijo. Nemci niste bili in ne morete postati nikdar, če se vam pa ime „nemškutar“ tako dopade, dobro, pa ga imejte. Ob enem se pa spominjamo, da se je marsikateremu boljše godilo, dokler je jedel svoj slovenski kruh, kakor zdaj, ko je za plačan šnops in plačano pivo nemčurski hajlovec. Le povejte naravnost: pijača nas veže na nemškutarijo. Ko bi pa celo stvar enkrat pomislili, stavimo ne vemo kaj, da bi prišli do prepričanja, kako velika bedarija je: potegovati se za gnjilo nemčurstvo na Dobrni. Saj za nobenega nemčurja nihče niti vinarja noče dati. Opomnimo pa, da o poštenih Nemcih tukaj ne govorimo, saj bi bili tudi po pravici razžaljeni, če bi jih davali v en koš s šnopsarskimi nemčurji. Take tovaršije jih je vendar sram. Tistim zapeljancem, kateri še niso popolnoma zapili svoje pameti in in svojega posestva, bi svetovali, da se naj otresejo še o pravem času cnih nemčurskih priganjačev, iz katerih govori nemčurski šnops. Veliko večje spoštovanje bodo uživali med svojimi rojaki, kakor sedaj v družbi nemčurskih podrepnikov. Ti so v svoji zaslepljenosti začeli groziti s tepežem in Bog ve s čim drugim. S tem so pa podali samo dokaz, da so s svojo pametjo pri kraju. Pa dokažite, da ni res, kar se je govorilo na shodu in gotovo so vsi govorniki pripravljani prositi vas odpuščanja! Torej le lepo mirni, nič se ne razburjajte, to je nevarno za slabe glave! Sicer si pa nekaj jeze in žolča prihranite za prihodnost. Prišla bo namreč še priložnost, ko bo treba jeze in hudo bi bilo, če bi vam zmanjkalo žolča. Da bodete pa imeli o čem premišljevat, povemo vam naprej, da se bomo kmalu menili o onem, ki bi bil sedaj rad pastir vseh nemčurjev na Dobrni, pa je preprekoren. Nadalje pa bodite pripravljani na naslov: Dobrnski nemčurji in pasji hlev!

(V Konjicah) je zborovalo dne 12. nov. t. l. tamošnje učiteljsko društvo. Po presledku dobrih treh mesecev so se zopet zbrali tovariši, da se po končanih počitnicah na novo okrepčani zopet podvzbudijo k novemu trudu, k novemu delu. V občje je bila udeležba zadovoljna; nekaterne in nekaternice bi seveda rajši večkrat videli. Upajmo, da prihodnjič ne bode manjkal nihče. Prav zanimiva in sedanjemu metodiškemu pokretu času primerna je bila 2. točka vsporeda, namreč podavanje g. Jos. Čeha o ulomkih. Konstituiral se je tudi novi odbor, kateremu bode sedaj predsedoval g. Mirko Kožuh, učitelj v Konjicah. Gojimo trdno upanje, da bomo tudi v sedanjem šolskem letu v društvenih zborovanjih mnogo storili v prosep našega narodnega šolstva, pa tudi v zboljšanje naših socijalnih odnošajev. Tovariši, v slogi je moč! Le celokupnost nam zamore izdatno pomagati, le v edinosti je naša zaslomba; posameznik se peha zastonj! Zatorej pristopajte k društvu, bodite mu zvesti in delavni člani in lahko ste uverjeni, da uspeh ne bode izostal!

(Iz Slovenjega gradca) nam poročajc na ravnost gorostasne stvari o sovraštvo ondotnih posilinemcev proti slovenskim ljudem. Napovedali so naravnost bojkot slovenskim obrtnikom in trgovcem. Ni še dolgo temu, kar so ti „nemški“ ničvredneži z najmilejšimi glasovi prosjačili po slovenskih zemljah, ko jim je ogenj uničil njihovo imetje; kako so takrat hitro pozabili svoje sovraštvo do Slovencev in brez ugovora sprejemali darove iz zaničevane slovenske roke! In zdaj? Pač vedno moledujejo okrog slovenskega ljudstva, katerega je v slovenjegraškem okraju 99 odstotkov, da naj zahaja v njihove trgovine, v njihove delavnice, slovenskega denarja so vedno lačni, seveda, ker drugače bi morali poginiti kakor pes na cesti, a sicer bi pa najrajši vtopili zadnjega Slovenca v žlici vode. In kdo so ti možje, kateri tako sovražijo vse, kar je slovenskega razun denarja? Slovenci slovenjegraškega okraja, zapomnite si jih dobro, da se bodete znali izogibati njihovega praga, kajti isto

opozicija, ali pa tudi obstrukcija nasproti vladi, ki sama ne spoštuje onih zakonov, kateri bi morali vedno in vedno ostati nedotaknjeni. Mogoče, da vlada potem razpusti ali pa vsaj odgodi državni zbor in si pomaga z onim § 14, ali moglo bi se tudi zgoditi, da gre Körber s svojimi kolegi vred rakom žvižgat, kar bi nam ne prizadejalo bogve kakih bolečin, saj bi bil ta korak edini, za katerega bi mu bili Slovani hvaležni.

(Za nove topove) bo zahteval vojni minister 38 milijonov kron. Nabavili jih bodo okrog 3000. Delo se bo zazun cevi izročilo privatnim tvrdkam. Vse se bo zgotovilo v tuzemstvu. To je vsaj nekaj, da naši davki ne bodo romali v inozemske žepe, ah tudi tu bo imela le velika industrija svoj dobiček. Osemindeset milijonov je lep denar, in koliko boljše bi bilo, da se nakloni narodnemu gospodarstvu, kakor pa za vojaške namene. Kolikim posestnikom bi se ne bilo treba izseljevati v daljno Ameriko, ako bi jim naklonila država podporo, mesto da skrbi za nepotrebne topove.

(V ogrski državni zbornici) se bo ministrskemu predsedniku grofu Tiszi najbrž posrečilo, v kratkem rešiti rekrutno predlogo. Seveda se bodo takoj po sprejetju predloge začeli nabori, na kar opozarjamo pri nas živeče onostranske državljane. O sprejetju predloge in razpisu naborov bomo pravočasno poročali.

(Glasovi o odstopu srbskega kralja Petra) na korist svojemu sinu, so popolnoma izmišljeni, kakor je povdarjal sedanji srbski poslanik na dunajskem dvoru dr. Vujčić. Razmere se v Srbiji popolnoma pravilno razvijajo, in z odstopom kralja Petra na korist svojemu mladoletnemu sinu, bi nastal ravno takšen položaj, kakor je bil po odstopu kralja Milana na korist Aleksandra, kar gotovo ni bilo in ne bi bilo na korist Srbiji. Kralj Peter je v narodu zelo priljubljen in nima niti najmanjšega povoda, da bi se odpovedal prestolu.

(Bolgarsko sobranje) se je 15. t. m. s prestolnim govorom kneza Ferdinanda otvorilo. Knez je povdarjal, da so se volitve izvršile v popolnem miru in redu, kar kaže, da se je narod povzpел do splošne politične izobraženosti. Prestolni govor obeta, da se bo vlada trudila vzdržavati prijateljsko razmerje z Rusijo, veliko osvoboditeljico Bolgarjev, in tudi z drugimi državami. Nadalje naznanja celo vrsto zakonov, tiščočih se narodnega gospodarstva. Kneza Ferdinanda so v zbornici in na ulici živahno pozdravljali.

(Turčija) še sedaj ni sprejela reformnih predlog, dasiravno so poslaniki zagotovili turško vlado, da nekatere velevlasti nameravajo zahtevati še obširnejši predloge, kar je naredilo viden vtis na turške vladne kroge. Belgijski častniki, katere je turška vlada sprejela v svojo službo; da organizirajo orožništvo, so že prisegli in odidejo kmalu v svoje določene okraje.

(Nemški cesar) je že toliko ozdravel po operaciji, da so mu zdravniki dovolili tih govoriti. Kakor se čuje, bo prišel po končnem ozdravljenju za nekaj časa na Južno Tirolsko.

(Volitve v pruski deželni zbor.) Volitve so skoraj končane. Med dosedaj izvoljenimi poslanci je 22 Poljakov.

Loterijske številke.

Trst, 14. novembra 1903: 11, 27, 14, 52, 36
Linc, „ „ „ 20, 80, 28, 87, 49

(457)

Med. univ.

3-2

dr. Vid Červinka

c. in kr. polkovni zdravnik v rezervi,
bivši sekundarij bolnic v Innomostu,
na Dunaju in v Pragi
ordinira kot okrožni, sodnijski in blagajnični zdravnik vsak dan

v Braslovčah št. 15

Št. 683.

(460) 2-1

Oddaja stavbe.

Odda se po minuendo-licitaciji stavba novega enonadstropnega šolskega poslopja v Lučah, sodnijski okraj Gornjigrad, obstoječa iz dveh učnih sob, konferenčne sobe, obenem sobe za učila in šolsko pisarno, stanovanja za nadučitelja, ene sobe s pripadki za učitelja.

Licitacija se vrši

v ponedeljek, dne 30. novembra t. l.

ob 10. uri dopoldne (želez čas) v šolskem poslopju v Lučah.

Stavba se odda le skupnemu podjetniku. Izklicna cena znaša 35 800 K.

Stavbeni operat obsejajoč načrte, stavbeno dovoljenje, proračun in stavbene pogoje, vpogleda se lahko v šoli v Lučah pri šolskem vodji in pri okrajnem šolskem svetu (uradno poslopje c. kr. okraj glavarstva v Celju).

Vsak licitant mora, preden se dražbe udeleži, položiti vadij po 3.580 K.

Predsednik: APFALTRERN.

Suha bukova drva so naprodaj

pri grajščinskem oskrbništvu v Jurkloštru, 1 voz 10000 kg stane 110 K, 1 seženj 24 K, franko kolodvor Celje. — Naročila izvolijo naj se vposlati na podpisano grajščinsko oskrbništvu v Jurkloštru. (461) 2-1 pošta Laški trg.

Vajenca

ki ima zmožnost in veselje do risanja ter zna slovensko in nekoliko nemško, sprejme takoj

Viljem Pick

lastnik fotograf. atelje-ja „Apolon“ (pri Kroni) v Celju, prej asistent c. in kr. dvor. fotografa C. Pietznerja. (443) 5

Ženitna ponudba.

Mladenič, star 27 let, ki ima 1000 K premoženja, doma na Spodnjem Štajarskem, Slovenec, stanuje sedaj na Westfalskem v Nemčiji, želi vzeti v zakon gospodično od 17 do 19 let staro, s primernim premoženjem.

Ponudbe s sliko naj se pošiljajo na naslov: A. J., Hertener Strasse Nr. 130 III. nadstropje, Lange Bochom, Westfalen, Nemčija. (462) 4-1

Lepo meblovana

mesečna soba

prav topla, s separatnim vhodom, je za oddati s 1. decembrom.

Natančneje pove upravništvo „Domovine“.

Pritlično drevje

raznih, pripoznano najboljših vrst (jablane: rambuz, ananas, lepi boskóp, bobovec, karmelitovec, rumeni cvetač (bellefleur), beli astrakan itd.; hruške: klerčevka, dilovka, angulemka, zimska dekanka, kongresovka, lujizovka, lesnatka, Olivier de Serres itd.) za brajde in prostostoječe nasade in

cepljeno trsje

(debeli ali laški rilček (rizling), moslavino, zeleni veltinec), mušket, beli burgundec, traminec, silvanec, rdečo (448) 3-3 žlahtnino ima naprodaj

M. CILENŠEK

profesor v Ptuj

Izplačujoče se postransko opravilo

brez posebnega truda in izgube časa najdejo spoštovane osebe vsakega stanu in povsod s prevzetjem zastopa avstrijske družbe prve vrste, ki sprejema „zavarovanja proti požaru, steklu, proti škodi pri prevažanju, proti tatvini po vlonu in življenja“. — Ponudbe pod „1798“, Gradec, poste restante.

Učenec

poštenih staršev s primerno šolsko izobrazbo sprejme se takoj v trgovini D. Hribarja v Celju.

Gostilna hotel „Narodni dom“

(458) 3-2 v Radečah

je vsled preselitve gostilničarja v Ljubljano za oddati pod jako ugodnimi pogoji na račun ali v najem s 1. decembrom 1903. Več se izve pri okrajni posojilnici v Radečah.

Tombolo

priporoča

trgovina Dragotin Hribar-ja v Celji

po sledečih cenah:

proste	fine vsekane
100 kom. 1 gld. 80 kr.	100 kom. 2 gld. 60 kr.
200 „ 3 „ 40 „	200 „ 5 „ — „
500 „ 8 „ — „	500 „ 12 „ — „
	1000 „ 22 „ — „

Zunanja naročila izvrše se točno

Pomaževno žlindro

najboljše gnojilo za travnike in vinograde, kupujte v trgovini z železnino

„Merkur“, P. Majdič, Celje.

Navod za uporabo se pošilja na zahtevo zastoj.